

Описаната по-горе методика позволява да датираме картите, в това число и „античните“, следвайки схемата, описана в предишните точки. Получените резултати са твърде неочаквани. Ще приведем тук само някои примери.

1) Известната карта от „География“ на Птолемей, издание на Баслер от 1545 г., вж. например [252], с. 97, днес се смята за „много стара“. Обаче тя попада не във II век н.е., а в XV–XVI в. от н.е. т.е., в епохата на публикуване на книгата на „античния“ Птолемей. Това ни кара да си припомним съвършено аналогичната ситуация с Алмагест на Птолемей. Вж. книгата „Астрономически анализ хронологии“. Тази карта възпроизвеждаме на рис. 5.31.

2) Не по малко известната „антична“ карта *tabula Pentigeriana*, показана, например в [544], т. 3, с. 222–223, попада не в началото на н.е., в епохата на Август, а в XII–XV в. от н.е. Различието от Скалигеровата датировка е повече от хиляда години.

3) Ще покажем също така резултатите, получени от серията „антични“ карти, които са по-късни реконструкции по словестни описания в „антични“ текстове, вж. [252]. Става думата за следните карти: ХЕЗИОД, около VIII в. пр.н.е., ХЕКАТЕЙ, около VI–V в. пр. н. е; ХЕРОДОТ, около V в. пр.н.е.; ДЕМОКРИТ, около V–IV в. пр.н.е.; ЕРАТОСТЕН, около 276–194 пр.н.е.; „глобус“ на КРАТЕР, около 168–165 г. пр.н.е.

При тяхната датировка, с описаните по-горе методи, всички тези карти попадат съвсем не в указаните по-горе Скалигерови времеви интервали, а в периода XIII–XVI в. от н.е.

На рис. 5.32 показваме известната карта на Ханс Рюст (Hans Rüst) от 1480 г. [1160], с. 39. Тази карта е знаменита в много отношения. Тя показва истинското ниво на географските знания в края на XV в. Повтаряме – ПЕТНАДЕСЕТИ ВЕК! Съвършено ясно се вижда, че нивото на тази карта е изключително незадоволително и примитивно. Това дори не е карта, а само „нарисуван списък“, словено изброяване на страни, народи и някои градове. Разбира се, някои географски райони можем да познаем, но с усилие. Изглежда, тук виждаме САМОТО НАЧАЛО НА КАРТОГРАФИЯТА. Нейните първи, още тромави стъпки. Затова като че ли „древните“ живописни карти, при които нивото е по-високо, които сега се смятат за карти от XIV–XV в., са „попаднали в миналото“, благодарение на Скалигеровата хронология. Същинското им място е в XVII–XVIII в.

На рис. 5.33 и рис. 5.34 показваме фрагмент от карта на Абисиния и Конго от „Атласа“ на Г. Меркатор – Ю. Хондиус, около 1607 г. [90], с. 72–73. Съвременните коментатори отбелязват: „Долу вляво на картата на латински е написано: АБИСИНИЯ ИЛИ ВЛАДЕНИЕ НА ПРЕЗВИТЕР ЙОАН... В АФРИКА... . Легендата за ХРИСТИЯНСКАТА държава ... бла-